

50 quilos de nitrat de sosa, o de calç, en entrecavar.

El superfosfat, la potasa i el guix anirà molt bé de posar-los en sembrar la lleguminosa per a forratge, o per a colgar en verd; i llavors, pot rebaixar-se un terç l'adobada abans dita i fins suprimir-se en el segon cas o sigui quan s'hi hagi colgat.

SEMBRA. En terra secana, es fan solcs amb l'arreu, a la distància de 70 centímetres l'un de l'altre i, tot seguit es passa a plantar un gra bó i ben seleccionat, o dos si no ho són tant, a cada clot, de 3 a 5 centímetres de fondària i a distància, de clot a clot, de 40 centímetres.

(En terrenys de règadiu o en comarques de freqüents plujes, poden plantar-se més espesses els clots i no hi calen els solcs amb l'arreu. En canvi, posant-hi més quantitat proporcional dels dits adobs, es podrà obtenir més gran rendiment).

CULTIU. Quan la planta tingui dos fulles, es cavarà, fent caure una mica de terra dins del solc: quan té 20 o 25 centímetres, tornar a cavar-la, omplint tot el solc de terra: quan ne tindrà 40 o 50, calçar-la bé. Les dues darreres feines es fan molt bé amb la *cultivadora canadença*. Amb una arreu corrent, es fa menys perfectament.

Tingueu present, pagesos, que'l moresc (igual que

la patata, remolatxa, etc.) necessiten la terra tova i neta sempre. No tinguéu, doncs, mandra que si haveu preparat i adobat bé, la producció us recompensarà les suors. Val més plantar-ne poca extensió i cultivar-la bé, que voler estalviar treball.

En terrenys secans o de poca pluja, els americans han trobat que plantant els solcs cullen molt més. Es comprén: ja sabeu que'l moresc treu una corona d'arrels arran de terra, que no s'afonsen, no; crèixen en sentit quasi horitzontal. Doncs, bé: si, en el moment de sortir dita corona, se li dóna una mica de terra (ço que s'obté amb la primera cavada) les arrelletes tenen suficient humitat i es desenrotllen. Amb la segona cavada, com que desapareix completament el solc, la corona d'arrels resta calçada i aquestes treballen molt. Amb el terç cultiu, es dóna prou terra a la planta per a mantenir-se la humitat i, demés, les substàncies nutritives o alimentícies per a la formació del fruit.

Es una equivocació estalviar un d'aquests treballs; puix està plenament comprovat que si la planta adquireix molta terra novament remoguda, aquella corona d'arrels es reproduïx arran de la superfície, en perjudici de la primera que s'esmortueix: amb dues col·leccions d'arrels, no n'hi ha cap de vigorosa i no tenen prou força absorbent per a assimilar aliments. Però, si

ASEGURANCES CONTRA

els ACCIDENTS del treball a l'AGRICULTURA

¡Propietaris, parcers,

arrendataris!

assegureu-vos del risc d'accidents del Treball, deixant així a cobert la vostra responsabilitat d'indemnitzacions, metge, farmàcia etc.

PER INFORMES:

Ramon Mas

Delegat de l'Institut de Sant Isidre.

AVIÀ